

NOTE

Vedr.: **Sammenfattende rapport vedrørende plenarmødet¹**
– den 17.–18. marts 2003 i Bruxelles

I. ÅBNING AF MØDET

1. Forelæggelse af udkast til

- **artikel 38–40 vedrørende Unionens finanser og**
- **artikel 31 i første del samt de artikler i anden del, der vedrører området med frihed, sikkerhed og retfærdighed**

Formanden forelagde på præsidiets vegne to nye grupper af artikler, nemlig dels de artikler, der hører under afsnit VII i det foreløbige tekstudkast vedrørende Unionens finanser (CONV 602/03), dels de artikler, der vedrører området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (CONV 614/03) som omhandlet i artikel 31 i første del og i et kapitel i anden del. Han meddelte, at der oprettes en diskussionskreds vedrørende budgetproceduren.

Formanden gav en kort beskrivelse af indholdet af disse to grupper af artikler og understregede, at konventet her for første gang med drøftelsen af artiklerne vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed tager fat på anden del.

Han oplyste, at de forslag til ændringer, som sekretariatet modtager fra konventsmedlemmer inden onsdag den 26. marts, vil komme med i den analyse, som sekretariatet udarbejder forud for plenardebatten.

¹ Et fuldstændigt referat af plenarmødet findes på: <http://european-convention.eu.int>.

Debatten om de to grupper af artikler finder sted på plenarmødet den 3.–4. april.

2. Debat om udkastet til artikel 24 ff. (CONV 571/03 og 609/03) vedrørende EU's instrumenter

Næstformand Amato gennemgik i sine indledende bemærkninger de forelagte ændringer til udkastet til artikler, idet han understregede, at disse forslag nok indebærer delvise ændringer, men at de også i det store og hele bekræfter den generelle tilgang, som præsidiet har valgt.

Der var bred enighed om karakteren af den forenkling, der er foreslået i dette udkast til artikler. Regelhierarkiet og herunder den nye kategori af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter samt sondringen mellem lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige retsakter blev ligeledes positivt modtaget.

Nogle konventsmedlemmer foreslog, at der tilføjes endnu en retsakt til det foreslåede katalog: den organiske lov. Det skulle være et instrument, der navnlig forbeholdes spørgsmål af forfatningsmæssig karakter og spørgsmål vedrørende egne indtægter, og der skulle i forbindelse med denne lov anvendes en procedure, hvor Rådet og Europa-Parlamentet træffer afgørelse med udvidet kvalificeret flertal. Nogle konventsmedlemmer anmodede om også her at tilføje den åbne koordinationsmetode, mens andre var imod dette. Nogle konventsmedlemmer så gerne, at aftaler på det sociale og arbejdsmarkedspolitiske område vedtages som rammelove.

Der var bred tilslutning til stk. 1 i udkastet til artikel 25, hvori lovgivningsproceduren (den tidligere fælles beslutningstagning) gøres til den generelle regel i forbindelse med vedtagelse af lovgivningsmæssige retsakter. Derimod gik flere konventsmedlemmer imod stk. 2, hvori der fastsættes undtagelser fra denne regel, idet de fandt, at Rådet ikke alene skal kunne vedtage love og rammelove. Andre kunne nok acceptere undtagelser, men ønskede dem klart præciseret i forfatningen. Nogle kunne acceptere undtagelser, hvis blot de bliver midlertidige. Visse konventsmedlemmer foreslog, at retsakterne i så fald burde have en anden betegnelse.

Der var mange indlæg vedrørende stk. 2 i artikel 25 vedrørende lovgivningsprocedurens særlige karakteristika på det område, der i øjeblikket hører under tredje søjle, samt vedrørende artikel 29, 30 og 31, hvor præsidiets kun har foreslået en titel, og som skal omfatte de nærmere bestemmelser i forbindelse med procedurerne på FUSP- og forsvarsområdet samt det nuværende område under tredje søjle. Efter visse konventsmedlemmers opfattelse er det ikke hensigtsmæssigt at indsætte sådanne nærmere bestemmelser. Andre understregede, at beslutningen om at lade søjlerne forsvinde for deres vedkommende er betinget af, at visse nærmere bestemmelser vedrørende procedurerne opretholdes på disse områder.

Der var bred konsensus om princippet om gennemsigtighed i forbindelse med de procedurer, der fører til vedtagelse af en lovgivningsmæssig retsakt. Da nogle konventsmedlemmer havde understreget, at Rådets samlinger skal være offentlige under hele lovgivningsproceduren, pointerede næstformand Amato, at det netop er det, som præsidiets ønsker at opnå med dette princip. Et konventsmedlem foreslog at indføre et princip om klar affattelse af EU's retsakter.

Nogle konventsmedlemmer stillede sig uforstående over for, hvad de opfattede som en nyskabelse: muligheden for at vedtage ikke-lovgivningsmæssige retsakter. Næstformand Amato gjorde det klart, at det ikke drejer sig om en nyskabelse, og at sådanne retsakter, der er af ikke-lovgivningsmæssig karakter, men som gælder umiddelbart, allerede findes inden for EU.

Der var bred tilslutning til indførelsen af en ny kategori af delegerede retsakter. Mange konventsmedlemmer fremhævede, at de vil være hensigtsmæssige. For så vidt angår karakteren af denne type retsakter gik nogle konventsmedlemmer ind for, at de skal have ikke-lovgivningsmæssig karakter, mens andre foretrak, at de får lovgivningsmæssig karakter. Spørgsmålet om, hvorvidt en delegeret retsakt kan ændre og/eller udbygge en lovgivningsmæssig retsakt, hænger sammen med disse forskellige opfattelser.

Med hensyn til anvendelsesbetingelserne for den delegerede retsakt insisterede flere konventsmedlemmer på, at tilbageholdelseskompetencen skal kunne udøves både af Rådet og Europa-Parlamentet uafhængigt af hinanden.

For så vidt angår gennemførelsesretsakter fremhævede visse konventsmedlemmer det princip, der er knæsat i artikel 28, hvori det fastsættes, at Unionens juridisk bindende retsakter generelt

gennemføres af medlemsstaterne og kun i undtagelsestilfælde af Kommissionen og eventuelt Rådet. Nogle konventsmedlemmer gik i deres indlæg imod at anvende lovgivningsproceduren til vedtagelse af kontrolbestemmelserne for gennemførelsesretsakterne. Andre ønskede at forenkle det nuværende komitologisystem eller sågar lade det forsvinde.

Formandens konklusioner

Formanden gjorde i sine konklusioner opmærksom på, at konventsmedlemmernes indlæg i det store og hele bekræfter den generelle tilgang, som præsidiets har valgt, men at de i flere tilfælde supplerer denne med relevante betragtninger. Han fremhævede følgende:

- Den påtænkte forenkling, herunder navnlig forslaget om at sondre mellem lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige retsakter, fik en positiv modtagelse. Præsidiets vil tage hensyn til de forslag, der kan supplere og eventuelt forbedre dets udkast.
- Kataloget over instrumenter synes at nyde bred tilslutning, selv om nogle foreslår, at der tilføjes et nyt instrument, den organiske lov, som skal anvendes til forfatningsmæssige spørgsmål.
- Der er bred konsensus om den generelle regel om vedtagelse af lovgivningsmæssige retsakter efter lovgivningsproceduren. Fastsættelse af undtagelser fra denne regel gav derimod anledning til betænkeligheder. Formanden mindede i denne forbindelse om, at det hele tiden har været præsidiets hensigt at præcisere disse undtagelsestilfælde i forbindelse med drøftelserne om anden del af forfatningen under behandlingen af retsgrundlagene vedrørende EU's politikker.
- Et af de mest nyskabende elementer i præsidiets udkast er den delegerede retsakt, som fik en meget positiv modtagelse.
- Kontrolbestemmelserne for gennemførelsesretsakterne og den procedure, der fastsættes for deres vedtagelse, gav anledning til mange indlæg, som i nogen grad var indbyrdes selvmodsigende. Nogle konventsmedlemmer ønskede at fastholde den nuværende procedure (Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet), andre gik snarere i retning af forenkling eller sågar ophævelse af det nuværende komitologisystem. Formanden erindrede om, at de såkaldte komitologiprocedurer reelt vedrører den afledte ret og ikke forfatningen.

- Flere konventsmedlemmer fremsatte bemærkninger til artikel 29, 30 og 31, som vedrører de nærmere bestemmelser på FUSP- og forsvarspolitikområdet samt det nuværende område under tredje søjle. Også her er der uenighed: nogle ønsker ikke, at der fastsættes nærmere bestemmelser for disse politikker, navnlig for så vidt angår politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager; andre går imod, at disse politikker nævnes i afsnit V, netop af frygt for, at de mister deres specifikke karakter. Beslutningen om, hvorvidt artikel 29–31 skal bevares, og hvilket indhold de skal have, bør træffes på baggrund af drøftelserne om indholdet af anden del.

Formanden sluttede, idet han oplyste, at præsidiets vil behandle dette spørgsmål meget omhyggeligt i lyset af de fremsatte ændringer og bemærkninger.

3. Debat om protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (CONV 579/02)

Formanden understregede, at præsidiets forslag generelt har fået en positiv modtagelse, som det fremgår af det kortfattede referat (CONV 610/1/03) udarbejdet af sekretariatet. Desuden er der mange konventsmedlemmer, som ikke har fremsat betragtninger eller bemærkninger. Debatten blandt konventsmedlemmerne samler sig om følgende punkter:

Frist for de nationale parlamenter:

Mange konventsmedlemmer går ind for, at der ikke indledes en behandlingsprocedure, heller ikke på det tekniske plan, i forbindelse med lovgivningsforslag fra Kommissionen, undtagen særligt hastende tilfælde, hverken i Rådets eller i Europa-Parlamentets regi i 6-ugers-perioden efter forelæggelsen af Kommissionens forslag for de nationale parlamenter. Andre konventsmedlemmer gør gældende, at lovgivningsprocessen, som i forvejen ofte anses for at være for lang, ville blive meget mere langsommelig, hvilket er i modstrid med arbejdsgruppens konklusioner, hvori det hedder, at den planlagte mekanisme hverken må forhale eller blokere lovgivningsproceduren.

Begrebet nationalt parlament:

Mange konventsmedlemmer foreslår, at begge kamre i stater med tokammersystem umiddelbart skal kunne iværksætte "mekanismen for hurtig varsling". De påpeger, at andetkammeret i de medlemsstater, der har to kamre, ofte repræsenterer og udtrykker andre interesser end førstekammeret.

En række konventsmedlemmer fremlagde en kompromisløsning for at komme videre og undgå at stille de medlemsstater, der har etkammerparlament dårligere. Ifølge dette forslag skal begrundede udtalelser fra etkammerparlamente ved beregningen af tærsklen på en tredjedel tildeles 2 stemmer, hvor udtalelser fra hvert af kamrene i tokammerstaterne tildeles 1 stemme. Dette forslag fik generelt en positiv modtagelse.

Mekanisme for hurtig varsling:

Tærsklen med en tredjedel blev generelt positivt modtaget. Flere konventsmedlemmer mener dog, at den bør sættes op til to tredjedele. Andre foreslår, at den sænkes til en fjerdedel for at styrke de nationale parlamenters indflydelse.

En anden gruppe foreslår, at der, ud over tærsklen på en tredjedel, indføres endnu en tærskel på to tredjedele, som, hvis den overskrides, medfører, at Kommissionen skal trække sit forslag tilbage, eller at Rådet og Europa-Parlamentet skal standse lovgivningsproceduren. Dette forslag er omstridt. Mange konventsmedlemmer går imod dette forslag, idet de finder, at en "vetomekanisme" ikke vil være acceptabel, og at den vil udgøre et brud med EU-institutionernes selvstændige beslutningstagning. De påpeger ligeledes, at hvis to tredjedele af de nationale parlamente går imod Kommissionens forslag, vil det nødvendigvis få den politiske konsekvens, at forslaget forkastes i Rådet og/eller i Europa-Parlamentet.

Forligsudvalget:

Et betydeligt antal konventsmedlemmer er skeptiske over for muligheden for, at "mekanismen for hurtig varsling" på ny skal kunne iværksættes i forbindelse med indkaldelsen af Forligsudvalget. De sætter spørgsmålstegn ved, om denne bestemmelse kan fungere i praksis, idet de påpeger, at

tidsrummet mellem indkaldelsen af udvalget og afholdelsen af dets møde undertiden er meget kort. De foreslår, at dette forslag trækkes tilbage.

Mekanismen for indbringelse af klager for EF-Domstolen:

To særskilte punkter blev behandlet:

- De nationale parlamenters direkte indbringelse af sager: adskillige konventsmedlemmer foreslog, at parlamenterne skal kunne indbringe sager direkte for EF-Domstolen i stedet for at skulle gøre det via deres respektive medlemsstater. Andre er imod en sådan løsning med det argument, at medlemsstaterne bør have eneret til at optræde ved Domstolen
- Behandlingen af regioner, der har lovgivningsbeføjelser: Mange konventsmedlemmer går stærkt ind for, at regioner, der har lovgivningsbeføjelser, også enten direkte eller indirekte skal kunne indbringe klager for EF-Domstolen i tilfælde af krænkelse af nærhedsprincippet.

Bestemmelserne vedrørende Regionsudvalget:

Nogle konventsmedlemmer, især de observatører, der er medlemmer af Regionsudvalget, ser gerne, at Regionsudvalgets beføjelser med hensyn til kontrol med nærhedsprincippet udvides og bringes på linje med de nationale parlamenters beføjelser. Andre spørger, om det er rimeligt, at det skal kunne gribe ind.

Formandens konklusioner

Formanden:

- bemærkede, at der især i de skriftlige bidrag er et stærkt ønske om, at de nationale parlamenter ligesom Europa-Parlamentet og Rådet skal modtage Kommissionens årlige rapport om anvendelsen af nærhedsprincippet. Dette punkt ser ikke ud til at skabe problemer og burde få et positivt svar.
- konstaterede, at selv om der er givet udtryk for andre meninger, ser tærsklen på en tredjedel af de nationale parlamenter ud til at være en afvejet løsning, der kan samle enighed.

- oplyste, at der er givet udtryk for megen modstand mod forslaget om ud over den foreslåede mekanisme for hurtig varsling at oprette en "rødt kort"- eller vetomekanisme, såfremt tærsklen på 2/3 af de nationale parlamenter overskrides. Han mente ikke, at dette forslag vil kunne fremme konsensus.
- fastslog for så vidt angår behandlingen af tokammerparlamenterne, at der har været en positiv modtagelse af forslaget fra en række konventsmedlemmer om ved beregningen af tærsklen at give to stemmer til etkammerparlamenterne og en stemme til hvert af kamrene i tokammerparlamenterne. Han mente, at dette forslag vil kunne opfylde det stærke ønske, der er kommet til udtryk, om at give andetkamrene mulighed for at deltage i mekanismen for hurtig varsling, dog uden at røre ved den enkelte stats interne organisation og uden at stille de medlemsstater ringere, hvis parlament kun har et kammer. Han fandt derfor, at dette subtile forslag fortjener en nærmere behandling i præsidiet.
- oplyste, at præsidiet også bør overveje, hvordan der kan tages hensyn til den rolle, regionerne med lovgivningsbeføjelser spiller.
- bemærkede, at forslaget om at give de nationale parlamenter en ny mulighed i forbindelse med forligsudvalgsproceduren ikke har fået megen tilslutning, især fordi det er blevet misforstået. Præsidiet bør vende tilbage til dette forslag og nok tage det op til fornyet overvejelse eller præcisere det yderligere.

3.2. Debat om protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union (dok. CONV 579/02)

Formanden nævnte som indledning til debatten, at der ved analysen af de 41 ændringsforslag, der er modtaget vedrørende udkastet til protokol om de nationale parlamenters rolle (dok. CONV 579/02), viste sig at være fire hovedtemaer. Disse temaer vedrører den måde, hvorpå de nationale

parlamenters rolle afspejles i protokollen, omfanget af informationen til de nationale parlamenter, fastsættelsen af tidsfrister, navnlig for fremsendelse af dokumenter til parlamenterne, og det interparlamentariske samarbejde.

Debatten om protokollen var i vid udstrækning koncentreret om disse temaer. Protokollens generelle tilgang blev der ikke sat spørgsmålstejn ved. Nogle medlemmer foreslog, at protokollen om de nationale parlamenter kunne slås sammen med protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet på baggrund af den tætte forbindelse mellem disse to emner.

Den måde, hvorpå de nationale parlamenters rolle afspejles i protokollen:

Nogle medlemmer understregede, at det er vigtigt i højere grad at fremhæve de nationale parlamenters rolle, og at deres inddragelse vil bringe Unionen tættere på borgerne. Et medlem foreslog en ændring i form af indskrivning af en henvisning til "Copenhagen Parliamentary Guidelines" (vedtaget af COSAC) i teksten til protokollen. Nogle understregede, at parlamenternes indflydelse især ligger i deres politiske kontrol med deres egen regerings arbejde, og at en bedre og hurtigere adgang til informationer formentlig ville lette udøvelsen af denne kontrol. Et medlem fastslog, at de nationale parlamenter burde udnytte de eksisterende muligheder fuldt ud på grundlag af bestemmelserne i de nationale forfatninger.

Nogle argumenterede for afholdelse af en årlig debat om Kommissionens arbejdsprogram eller om de overordnede retningslinjer for Unionen i hvert af medlemsstaternes nationale parlamenter. Nogle medlemmer mente, at de nationale parlamenter burde kunne afgive udtalelser om forslagernes substans, herunder anvendelsen af proportionalitetsprincippet. Et medlem foreslog, at de nationale parlamenter opfordres til at tage stilling til udkast til EU-retsakter vedrørende de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker og social- og arbejdsmarkedspolitikkerne.

Omfanget af informationen til de nationale parlamenter:

Flere medlemmer foreslog, at protokollen udtrykkeligt skal nævne fremsendelsen til parlamenterne af Kommissionens årsprogram (lovgivnings- og arbejdsprogram), for eksempel i punkt 1. Et

medlem foreslog, at de nationale parlamenter skal have forelagt programmet samtidig med Europa-Parlamentet. Et medlem mente, at det er Rådet, der bør fremsende lovgivningsforslag (protokollens punkt 4), og ikke Kommissionen. Et medlem udtrykte ønske om, at Rådet også sender referater af debatterne til de nationale parlamenter (protokollens punkt 5).

Tidsfrister, navnlig for fremsendelse af dokumenter til parlamenterne:

Flere medlemmer gik ind for en styrkelse af teksten til protokollens punkt 4, der nævner den periode på seks uger, der skal være mellem det tidspunkt, hvor et lovgivningsforslag stilles til rådighed af Kommissionen, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets dagsorden med henblik på vedtagelse eller vedtagelse af en fælles holdning inden for rammerne af lovgivningsproceduren. De foreslog indsættelse af en supplerende bestemmelse, som foreslået af Arbejdsgruppe IV, hvorefter der ikke kan indgås nogen aftaler, heller ikke foreløbige, i Rådets organer (arbejdsgrupper og Coreper) i denne periode. Nogle foreslog indsættelse af en fast frist på ti dage mellem drøftelserne i Coreper og det møde i Rådet, hvor forslaget skal drøftes. Andre afviste disse forslag og understregede, at det er vigtigt ikke at gøre systemet tungere ved at tilføje sådanne restriktioner.

Det interparlamentariske samarbejde:

Nogle medlemmer så gerne, at teksten til protokollens punkt 8 formuleres mere dynamisk, og mente, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter bør opmuntre eller fremme interparlamentarisk samarbejde (snarere end "undersøge", hvordan man kan fremme det). Nogle understregede betydningen af regelmæssige møder mellem Europa-parlamentarikere og nationale parlamentsmedlemmer, dog uden oprettelse af nye institutioner. Et konventsmedlem foreslog, at konventet vender tilbage til dette spørgsmål i forbindelse med diskussionerne om afsnit VI, "Unionens demokratiske liv". Et medlem nævnte en ændring, hvorefter Europa-Parlamentet bør høre COSAC angående fremme af det interparlamentariske samarbejde.

Flere udtrykte ønske om, at COSAC's rolle styrkes, men angav dog klart, at dette organ ikke bør blive en ny institution, og de så gerne, at teksten til protokollen gøres mere eksplicit på dette punkt.

COSAC's rolle som koordinations- og debatforum for de nationale parlamenter blev understreget. Nogle medlemmer mente, at COSAC til trods for de igangværende reformdiskussioner endnu ikke fuldt ud udfylder sin rolle, der bør være mere end blot udveksling af informationer og god praksis. Et medlem udtrykte ønske om, at det indskrives i protokollen, at Rådet skal have mulighed for at forelægge COSAC specifikke tekster.

Det blev foreslået, at der i protokollen indsættes en passage om afholdelse af en europæisk uge hvert år på samme tid i de nationale parlamenter med inddragelse af medlemmerne af Europa-Parlamentet. Et konventsmedlem mente, at betydningen af det bilaterale samarbejde mellem parlamenterne også bør understreges.

Formandens konklusioner:

Formanden

- fastslog, at der generelt ikke blev sat spørgsmålstejn ved protokollens tilgang til de nationale parlaments rolle i Den Europæiske Union. Han konstaterede ligeledes, at der ikke er nogen ønsker om en større institutionel inddragelse af de nationale parlamenter. Flere medlemmer foreslår dog, at der i protokollen tilføjes andre opgaver eller tiltag såsom ret til at afgive udtalelser om lovgivningsforslagenes substans ud over kontrollen med nærhedsprincippet samt afholdelse af årlige debatter om Kommissionens arbejdsprogram, de overordnede retningslinjer for Unionen og retningslinjerne for de økonomiske politikker og social- og arbejdsmarkedspolitikkerne;
- fastslog, at der var forskellige forslag vedrørende tilføjelse af supplerende kategorier af informationer, som parlamenterne burde modtage direkte fra EU-institutionerne. Han fastslog, at der var enighed om, at Kommissionens arbejdsprogram bør nævnes klarere. Han bemærkede dog, at det er nødvendigt at finde den rette balance med henblik på at fremsende vigtige informationer og ikke oversvømme de nationale parlamenter med unødige informationer;
- bemærkede, at det virkelige problem er spørgsmålet om fastsættelsen af tidsfrister, og at det er nødvendigt at gå videre med dette spørgsmål for at afgøre, om det eventuelt ikke er nødvendigt med yderligere restriktioner for institutionernes aktiviteter i disse perioder, for at de nationale parlamenter skal have mere tid til at reagere;

- mente, at spørgsmålet om det interparlamentariske samarbejde bør drøftes på ny i forbindelse med gennemgangen af forslagene vedrørende Unionens institutionelle system og dens demokratiske liv. Spørgsmålet er, om der burde oprettes et interparlamentarisk mødested med Det Europæiske Konvent som model.

4. Diverse - meddelelse fra præsidiet

Præsentation af rapporten fra gruppen af eksperter fra institutionernes juridiske tjenester

Formanden mindede om, at præsidiet på mødet den 29. januar besluttede at anmode Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens juridiske tjenester om bistand i forbindelse med den tekniske tilpasning af traktatens del II.

Han præsenterede resultatet af dette arbejde, som det foreligger i dokument CONV 618/03, og præciserede, at den tekst, de juridiske eksperter har udformet, kun er et basisdokument, der skal hjælpe konventet ved udarbejdelsen af anden del.

Plenarmødet mandag den 17. og tirsdag den 18. marts 2003

TALERLISTE

efter indlæggenes rækkefølge

*Mandag den 17. marts***2. Debat om udkastet til artikel 24 ff. (CONV 571/03 og 609/03)**

Giuliano AMATO - Næstformand

Ernâni LOPES - Portugal (regeringen)

Alain LAMASSOURE - Europa-Parlamentet

Dimitrij RUPEL - Slovenien (regeringen)

Jürgen MEYER - Tyskland (parlamentet)

Eduarda AZEVEDO - Portugal (parlamentet)

Lena HJELM-WALLEN - Sverige (regeringen)

Jozef OLEKSY - Polen (parlamentet)

Henning CHRISTOPHERSEN - Danmark (regeringen)

Klaus HÄNSCH - Europa-Parlamentet

Marietta GIANNAKOU - Grækenland (parlamentet)

Antonio VITORINO - Kommissionen

Johannes VOGGENHUBER - Europa-Parlamentet

Tunne KELAM - Estland (parlamentet)

Andrew DUFF - Europa-Parlamentet

(Blå kort: Baroness Scotland of Asthal, Rack, Berès, Bonde, Duff)

Lenka ROVNA - Den Tjekkiske Republik (regeringen)

Göran LENNMARKER - Sverige (parlamentet)

Kimmo KILJUNEN - Finland (parlamentet)

Hannes FARNLEITNER - Østrig (regeringen)

David HEATHCOAT-AMORY - Det Forenede Kongerige (parlamentet)

Péter BALÁZS - Ungarn (regeringen)

Lamberto DINI - Italien (parlamentet)

Caspar EINEM - Østrig (parlamentet)

Pascale ANDREANI - Frankrig (regeringen)

Hanja MAIJ-WEGGEN - Europa-Parlamentet

Teija TIILIKAINEN - Finland (regeringen)

Antonio TAJANI - Europa-Parlamentet

Pierre CHEVALIER - Belgien (regeringen)

Alfonso DASTIS - Spanien (regeringen)

(Blå kort: Paciotti, Lennmarker, Duff, Fayot, Barnier, Tomlinson, Du Grandrut, Van Lancker)

Jelko KACIN - Slovenien (parlamentet)

Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen (parlamentet)

Baroness Scotland of Asthal - Det Forenede Kongerige (regeringen)

Wolfgang GERHARDS - Tyskland (parlamentet)

Carlos CARNERO - Europa-Parlamentet

Bobby McDONAGH - Irland (regeringen)

Rihards PIKS - Letland (parlamentet)
 Elmar BROK - Europa-Parlamentet
 Alberto COSTA - Portugal (parlamentet)
 Jens-Peter BONDE - Europa-Parlamentet
 George JACOBS - Arbejdsmarkedets parter
 Sören LEKBERG - Sverige (parlamentet)
 Hans-Martin BURY - Tyskland (regeringen)
(Blå kort: Duff, Muscardini, d'Oliveira Martins, MacCormick)
 Riitta KORHONEN - Finland (parlamentet)
 Adrian SEVERIN - Rumænien (parlamentet)
 Emilio GABAGLIO - Arbejdsmarkedets parter
 Roberts ZILE - Letland (regeringen)
 Valdo SPINI - Italien (parlamentet)
 Maria BERGER - Europa-Parlamentet
 Edmund WITTBRODT - Polen (parlamentet)
 Cristiana MUSCARDINI - Europa-Parlamentet
 Sylvia-Yvonne KAUFMANN - Europa-Parlamentet
 Henrik HOLOLEI - Estland (regeringen)
 Elena PACIOTTI - Europa-Parlamentet
(Blå kort: MacLennan of Rogart, Van Eekelen, Heathcoat-Amory)

Tirsdag den 18. marts

3. Debat om:

- **udkastet til protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet
(CONV 579/03, 610/03)**

Valéry GISCARD d'ESTAING - Formand
 René VAN DER LINDEN - Nederlandene (parlamentet)
 Louis MICHEL - Belgien (regeringen)
 Gisela STUART - Det Forenede Kongerige (parlamentet)
 Hannes FARNLEITNER - Østrig (regeringen)
 Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (regeringen)
 Edmund WITTBRODT - Polen (parlamentet)
 Baroness Scotland of Asthal - Det Forenede Kongerige (regeringen)
 Hubert HAENEL - Frankrig (parlamentet)
 Juraj MIGAS - Den Slovakiske Republik (regeringen)
(Blå kort: Di Rupo, Tusek, Dini, Dybkjær, Andriukaitis, Dastis)
 Cristiana MUSCARDINI - Europa-Parlamentet
 Frans TIMMERMANS - Nederlandene (parlamentet)
 Michel BARNIER - Kommissionen
(Blå kort: Haenel, Duff, Bonde)
 Dick ROCHE - Irland (regeringen)
 Pierre LEQUILLER - Frankrig (parlamentet)
 Göran LENNMARKER - Sverige (parlamentet)
 Andrew DUFF - Europa-Parlamentet
 Alberto COSTA - Portugal (parlamentet)
 Linda McAVAN - Europa-Parlamentet

Jan FIGEL - Den Slovakiske Republik (parlamentet)
Gijs DE VRIES - Nederlandene (regeringen)
Jürgen MEYER - Tyskland (parlamentet)
Jan ZAHRADIL - Den Tjekkiske Republik (parlamentet)
Jozef OLEKSY - Polen (parlamentet)
Poul SCHLÜTER - Danmark (regeringen)
Alain LAMASSOURE - Europa-Parlamentet
Hans Martin BURY - Tyskland (regeringen)
Timothy KIRKHOPE - Europa-Parlamentet
Ernâni LOPES - Portugal (regeringen)
Riitta KORHONEN - Finland (parlamentet)
Wolfgang GERHARDS - Tyskland (parlamentet)
Josep BORRELL - Spanien (parlamentet)
Adrian SEVERIN - Rumænien (parlamentet)
Sören LEKBERG - Sverige (parlamentet)
Guntars KRASTS - Letland (parlamentet)
Pervenche BERES - Europa-Parlamentet
Neil MacCORMICK - Europa-Parlamentet
Eduarda AZEVEDO - Portugal (parlamentet)
Mihael BREJC - Slovenien (parlamentet)
Caspar EINEM - Østrig (parlamentet)
(Blåt kort: Stuart)
Kimmo KILJUNEN - Finland (parlamentet)
Pat CAREY - Irland (parlamentet)
Reinhard BÖSCH - Østrig (parlamentet)
Danny PIETERS - Belgien (parlamentet)

Debat om:

- **udkastet til protokol om de nationale parlamenters rolle
(CONV 579/03, 611/03)**

Proinsias DE ROSSA - Irland (parlamentet)
Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen (parlamentet)
Alexandre ATHANASIU - Rumænien (parlamentet)
Alberto COSTA - Portugal (parlamentet)
Hubert HAENEL - Frankrig (parlamentet)
Pervenche BERES - Europa-Parlamentet
Constantin ENE - Rumænien (regeringen)
Elmar BROK - Europa-Parlamentet
(Blåt kort: Lennmarker, Andreani)
Jos CHABERT - Regionsudvalget
Claude DU GRANDRUT - Regionsudvalget
Iñigo MENDEZ DE VIGO - Europa-Parlamentet
George PAPANDREOU - Grækenland (regeringen)